

מוספֶת תומפות

א. א' (מדבירות). **למ"ג:**
 ב'. דמיון בהר' יש. **מל'ב:**
 ג'. גראונט הור. מומ' א' (מדבירת טפה). **קונ' קון:**
 ד'. האלטיל'ע. והמצגה הלהלה.
טומי' קול'ע ו'**מי מסכת'**.
 א' (ונתבלת) מהוות כל'.
תומ'ן' קול'ע. ז'. היה הסוד
 בלבבו ברכבתה רופשנות וזרענות, ועל
 א' לא. אגנ. **קון' קול'ע.**
 ער. שרחה ברכבתה נסיג
 ווישלשה והעמידה בצד
כינינ'ת' טום' קול'ע.
 ט. וכובאתה המהבהה
 לבלית. א' ע' קשו המקדירה
 בכמיה בראש קונה על שער
 אם יש בו קונה טפה.
טומ' קול'ע.

רַב נְסִים גָּאוֹן

רבייעו חננאל

אין מבקעים ע齊ים מן הקרוות ולא מן הקרוה
חיהליין בערימת התבן אבל
מודה, פ' רדי ואשוח, הקצתה
יוחנן סביר לה הילכתא
געל הלשון עצמה וקליפין
ה' כ' שעמום, ולהילכתא
בישרין כי איבערת הרגוב

אין משקן ושותין או לומקין כל
כליגות וומוקצה מלחמת
לבר מוקצת מלחמת
נון כל אגדילון
אקוורות ולא מן הקורה
חנן ההוא רבוי יוסי
זא שמען ^{במתוחין} מוקצת
א בעזים שבמוקצת
מוקצת מלחמת חסרון
ן מודה ת"ש ^ב אין
בדבריות אבל משקין
ווחנן סתמא אהרניא
מגביהן מעל השלחן
אומרים מלך את
א"ר נחמן אנו אין לנו
בב"ה קר"ש פלגי בה
מר בכל השכט כולה
מקצת מלחמת מואום
אמר במוקצת מלחמת
לבר מוקצת מלחמת
שהדליך בה באotta
מית חסרון כיס אפילו
הכלים ניטלן בשכת
יריד של מהרישה:
ים בשכת ונשאלין
השייר ווירובי אה

ושבונות צפוקין את מומטלת ומודרין את אביו של רבי צדוק בטנית שפוקקו את קשרו את המקדוה גיות פותח טפה אםנו שפוקין ומודרין איבעיא להו יהברה צורך ישאלת לצורך משומש המכ כי קליגינוחו עריה נמי לצורך אין קא פליג להו מההדי ב"ד ושאלת צריכה רבינו רב פפא מפירין ישכת לצורך השבת ג לא לישנא אחרניא תורייהו קתני ושלא ת נדרים מעט לעת צורך אשלאה הום אפליו שלא לצורך היום תא שמע דתני מיר כיצד נדרה לילו ת ווים השבת עד שכחה מיפר עד שלא משחשה אינו יכול הא הפרת נדרים כל היה ורבי אלעזר ברבי ג: ונשאים לנדרים: זה לו פנאי או דלמא תא שמע דאודוקיו נדרה ואף על כבש"א משלק את הטבלא כלה ומגנינה נגה הייתה בין שני שנשברה. ומפרקין הא כר' יוסי בר' אל בעצלם שבמקצת. ומפרקין החם עזיז אויזום בירושו העשין'ין קורות שפתקן קשא הלאלה הלאלה כסתום שפתקן קשא הלאלה הלאלה כר' שענין ודרכין ר' יוחנן פליין כבש"א משלק את הטבלא כלה ומגנינה נגה הייתה בין שני

אל קקוּוֹת רְמוּקָוֶת
עֲנֵצָלָה סִוִּים וּמַקְמָת
עֲמָנוֹת הַלְּיָמִן לְאַיִל:
קָרְלָה דַּעֲמָן נְמִינָה מְלִיאָה
אַיִן מַבְקָעֵין עַזִּים מִן
שְׁנַבְרָה בַּיּוּט רְבִי
כָּרְבָּר יְהוּדָה מַתְנִי לָה
כֻּבְרִימָת הַתְּבָן אַבְלָה
הַתְּמָםָן בְּאַרוֹן אַשְׁוֹחָה
בְּבָסִים אֲפִילָוּ רְבִי שְׁמֻעָה
מִשְׁקָנֵי הַשּׁוֹחַטִּין אֶת הַבְּיִוּתָה וְ
אַשְׁכָּה בְּשִׁיר אָמָרִים
עַצְמָות וּקְלָפִין וּבְהַרְחָבָה
הַתְּבָלָה כּוֹלה וּמְגֻנָּה
אַלְאָה בְּשִׁיר כְּרָבִי יְהוּדָה
רְבִי אַחָא וּרְבַנְיָה חָדָא
הַלְכָה בְּרַבָּשׁ לְבָרָם
מַמְאִי נִיחּוּ נְגַר יְשִׁין וּחְדָר
מִיאָסָן נְמִי הַלְכָה בְּרַבָּעָי
אַיסְרָה וּמַאי נִיחּוּ נְגַר
שְׁבָתָא אַבְלָה מַוקְצָה מָה
וְשִׁיר מַוְרָה דְּתַנְיָה בְּלָה
חוֹצֵן מַסְמָר הַגּוֹדוֹל
מַתְנָיִל מַפְרִין נְדָר
לְבָרָבוֹת יְיָהִי לְעִירָה

המואר ומודרין את
המקווה ומעשה בימי
ביבימי אבא שאל ב-
המואר בטפיה [ב]
בגנמי לידע אם יש ב-
לאו ומדריהם למולא
קושרי שבת: גמ'
בין לצורך ובין שלא
אין שלא לצורך לא
שלא לצורך לא והוא
משמעות דהפה אין צרכי
בדראים בשבת לאוצרך
אין שלא לצורך השבת
אלמא הפתה נדרים כי
רב זוטי דבר רב פפי
לצורך השבת לצורך ר'
השחתש לא אלמא הפתה
יש בדבר להקל ולהקל
שבת מיר ליל שבת
שהחחש נדרה עם ח-
תחשך שם לא הפתה
להחפר תנאי היא דתני
חיום ר' יוסי בר יהו-
שמעון אמרו מעת לעת
איבעיא להו כשלא ר'
אפילו היה לו פנא
רבב זורא ושרו ל' בטפיה
את המואר בשוחחש
אמר רב הולכי קב

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבעת

(א) נגיד'ו וגיד'ו – תיימן צלגנוף
 (ב) ווקן קוֹן נְצָחָה סס וע' גערין
 (ג) ענערן מודונג ווּן נְכָלָתָה כ. ר'

גיגיא טוקה מונח על גביי. וsoftmax מועל צ'ילקמי מהת לוגינית (בנוגד) סלקק ולפוי מות סטם פקקו צבאתם סמלור צפיפות צמלה מה נסכלק הצמת מועל צ'ילקן שמן לו מוקס נסכלת דרכן מעלה ומכו צבין צני נמיס מכנים רהט סטומורה נעל צני נסכלל הגרו נסכלק מממושו כללי חכם וגוזו כנוגד הסטילקן וכלי חכם חיינו ממוחם מגזו וחוזן: וקקרו מקודא. צטייל רחצת טפה: (גמי'י'יזע). להסמכה במקרא היגינית ובמקצת הלאומית (פי'') צבינו (לחיין) מילוק צלהוועה שטמאן וביטים ווועוועה מנענעה להוועז וווענעם

רביינו חנן אל
ירוחם של מורה הש�ה, קרייל
דכל היכא דבלגי ר' זב
אהוא ורבנן הלאטה דרבנן
הממייקל, אספין בה להלה
שלמה למלעשה כבוי
שמעון בעלה כלהו שפת כלא
אהוא לולר רבבי יהודה אלן
אלא כובען מהט אסורה.

הדרן עלך מי שהחישך
למי מסבב שבות

קה מונחת על גן ופקקו את פיה וקשרו את המקידה בגמי שם בוגנית פותח טפה אם לאו: למדנו שבקין ומורדיין וקשרין לא אילע לב ריש גלה תא ח בר וב הנא דיטיב⁶ באונא משיח לה אמר ליה ז אמר נ מודעה דמצואה דלאו מצוה מי ז ליה מהעפכ בעלמא אנן:

בְּאוֹנוֹןָ דמיון. למגנין סל מידידה דמצוות דלאו רצומה מי אמרו בו. בפקיקה גל מעין כל מושך לשליט נעלם בסיליט כל קליס (ד' קטו) הלו יוקם מלידס בעין כל מושך הדרן עליך מי שהחחש וסליקא לה מסכת שבת

רב נסים גאון
הה ש' בוגריהו, עיקר ריליה
במסכת אהילות (ט' י"ג משנה ז)
כיתוי המת מילוי בטבון
והמת פטור מהרשות בטבון
להציג את הדתמה על
הפרהום, אל להוציא אמן
ההומפה מבורחו בפניהם אמר
למי אני מותעך ביעמאל
אנן עיניך לרבע רבינו פטרוני
ברקן דילן דילן שומעומתין
פטורי לעין שטן כמו
שאדורו בחרביה בפרק ח'
ח' ל' (ט' י"ג ט') אמר בר
ונחן אמן שמואל מותעך
בלבולם ובירוריהם
שכבר הדרנו, וווערטה בעבוי
פטורי מלאת המשבב
סוסה תורה, ובגמרא
ההוווק דבוי מעברדא
(ט' י"ג) ריגס המתקש שבשב
פטורי רעד עיבידה אמן רני
קיזע זוניגו וווערטה קיזע
ונגוניג פטרוני
מליך מי שהחדר
פליאין לה מוכחה
הרשבת ברכבי ריבניש ריבניש

הדרן עלה מי שהחשיך ומלך לה מסכת שבת

אליסטרו והרוצחה למצוחה
שכני וצער עגנו. ואם סל', ואיל' אבוי לוב יוסף
בעיא לן הא דקאנט מפירין
לאו הום בלבך. ולטלא
שמעואה ז, והכיני פסקה לה
בעוד' זום והוה אפרוש להו
בחידוי מומחה אין בלשנה
בלברורי ואפלו אפשר להז

אדור גוד אבג'טימס על רוחב פסקר קפרק את בפראר כבשפא. שבת. וקיישין את המקדמה. יוניס גוינית לאלה זיהה בון למלוקט ליליקי לשון תל מלחמתך אסם שמשיש בעקבות רוחב. ורטם. ל מאורן יתר מלכלה מקדרה. ולוקוט פקודה שירה אהני לאלי ובגיגי פורת מודד הימים גובה המים אני. קומנות אורה רונן רוסה. ריב מתניהה מטלטל ייטראת. חוכמת לעד לא יוון.

וחילתה שיעורו מלא מקדח גדול של לשכה שיריה ה

בדן יתיר ליכנס ממנה אור ונקרא מאור, ותןן (פ"ג) העוסה לד

ובעוד יום. פוקקין את המאור. פירוש מניחין בגג מק

ב' וַיְהִי מֵלֵין הַעֲלוֹת עַל קָדְשָׁה

לאן מתקה הומה צמחייה כל מלך וכ"ז ג"כ אס דג

ה) כמודעה שHAMMER כהן נציג נספונה דג ט' דוחיתת ז

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויעיל לזכרון בעוזרת השם יתרך

* הדרן עליך מסכת שבת והדרר עליון. דעתך עליך מסכת שבת ודעתיך עליון. לא נתנש מיין לא בעלמא הדרן ולא בעלמא זאתם.

אמר רבי שלשה פזימות ואחר בר יאמרי

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתורתה אמונהנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא.**) חנינה בר פפא רבי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבאה מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורח בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא: הערב נא יי' אלהינו את דברי תורה בפינו ובפיות עמר בית ישראל. ונבהה בלבנו אנחנו עצאנינו ועצאי עמר בית ישראל בלבנו יודע שקר ולומדי תורתך: מאוייבי תחכמוני מצוטיר כי לעולם היא לי: היה לבי תמיד בחקיך למען לא אבוד: לעולם לא אשכח פקדיך כי בסחייתני: ברוך אתה יי' למדני חקייה: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו ששמות חלקנו מישבי בית המקדש ולא שמota חלקנו מישבי קדנות. שאנו משכימים והם משכימים.
אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטילים. אנוعمالים והםعمالים. אנועמלים ומקבלים שבר ודםعمالים ואין מקבלים שבר.
אנו רצים והם רצים. אנו רצים לדמי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלדים תורידם לבאר שחת אנשי קמים ומרמה לא יצחו
ימיהם ואני אבטח לך:

יהי רצון מלפניך יי' אלהי בשם שערתני ליטים מסכת שבת בן תעוזני להתחילה מסכתות וספרים אחרים ולטיכם ללמד וללמוד לשמר ולעשות וילקם את כל דברי תלמוד תורה באחבה. זוכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמדו לי ולורע שלא תמוש ה תורה מפי ומפי זרעי וזרע זרע עד עולם. ומתיקים כי בהגדלהך תנעהו אוטה בשכבר תשمر עליך והקיצות היא תשיקה. כי כי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חייהם: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי' עוז לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום:

יתגדר ויתתקדש שמה רبا. בעלמא דהוא עתיד לאתחדרתא, ולאחיה מתייא, ולאסקא לחוי עלמא, ולמגנא קרתא דירושלם, ולשביל היכליה בגזה, ולמעקר פולחנה נוכראה מארעא, ולאתבה פולחנה דשמייא לאתירה, ומיליך קוזשא בריך הוא במלכויותה ויקיריה, וויצמחה פרקעה ויקרב משיחה. בחיביכון וביויבורן וב תהי | דכל בית ישראל בעגלא ובזמנן קוריב, ואמרו אמן. יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך ושיטבח ויתחפער ויתרומות ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהלהל שם דקדשו בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיו ועל כל תלמידי תלמידיהם, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתריא (קדישא) הדין ודי בכל אחר ואתרה יהא להוון ולכון שלמא רבא חנא וחסידא ורחלמי ותני אריבי ומזוינו רווייחי ופרקנא מן קדם אבוחון די בשמייא ואראע ואבראו אמן: יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עוזה שלום במורומי הוא ברחמיין עוזה שלום עליינו ועל כל ישראל ואבראו אמן:

^{**) פ' הגון על זה המצא בספר החים שהזכיר אהיל הגאון מהר"ל מפררגן בספר זכר צדיקות חז"א פ"ג.}